

суб'єктів державного управління і становить важливий інструмент в їх діяльності. До них можна віднести: вимогу громадян припинити протиправні дії, привід, адміністративне затримання, огляд тощо.

До заходів припинення спеціального призначення можна віднести заходи фізичного впливу, спеціальних засобів та вогнепальної зброї. У зв'язку з розвитком суспільства, та застосування принципу гуманізму, першочергово використовують спеціальні засоби, тому що їх застосування є більш доцільним, ніж застосування вогнепальної зброї.

Значення, яке мають заходи адміністративного припинення в правоохоронній діяльності міліції, обумовлено тим, що вони є найпоширенішою групою заходів адміністративного примусу взагалі і тих, що застосовуються міліцією. В разі застосування заходів адміністративного припинення забезпечується можливість притягнення правопорушника до відповідальності причому не тільки адміністративної.

Тому можна зробити висновок, що заходи адміністративного припинення — це засноване на законі примусове припинення діянь, що мають ознаки адміністративного правопорушення, а в окремих випадках — і кримінально-правовий характер, спрямоване на недопущення шкідливих наслідків протиправної поведінки та притягнення винних до адміністративної та інколи до кримінальної відповідальності.

Заходи адміністративного припинення застосовуються з метою: припинення порушень правових норм, запобіганню вчиненню нових правопорушень, створення умов для подальшого притягнення винних до відповідальності, усунення шкідливих наслідків правопорушення, відновлення попереднього правового стану.

ТУРСЬКА В. О.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірант кафедри адміністративного та фінансового права

ПРОГАЛИНИ У РЕГУЛЮВАННІ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ЖОРСТОКЕ ПОВОДЖЕННЯ З ТВАРИНАМИ

Жорстоке поводження з тваринами суперечить сформованому у суспільстві фундаментальним принципам гуманного ставлення до тварин та чинному законодавству. Зокрема, це передбачено у ст. 35 Закону України «Про захист тварин від жорстокого поводження», яка передбачає настання кримінальної та адміністративної відповідальності за порушення вимог даного Закону у частині жорстокого поводження

з тваринами. Даний Закон містить наступне визначення жорстокого поводження з тваринами: знущання над тваринами, вчинене із застосуванням жорстоких методів або з хуліганських мотивів, а також нацькування тварин одна на одну, вчинене з хуліганських чи корисливих мотивів.

Кримінальну відповідальність передбачено ст. 299 КК України «Жорстоке поводження з тваринами», яка передбачає злочин, зміст якого складають: знущання над тваринами, вчинене із застосуванням жорстоких методів або з хуліганських мотивів, а також нацькування зазначених тварин одна на одну, вчинене з хуліганських чи корисливих мотивів.

Стаття 89 КУпАП «Жорстоке поводження з тваринами» передбачає адміністративну відповідальність за вчинення адміністративного правопорушення, зміст якого складають: жорстоке поводження з тваринами, їх мордування або вчинення інших дій, що призвели до їх мучення, каліцтва чи загибелі. Так як законодавством передбачено адміністративну та кримінальну відповідальність за одне й те саме правопорушення виявляється складним розмежування жорстокого поводження з тваринами, що кваліфікується як кримінальне правопорушення, передбачене ст. 299 КК України, від адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 89 КУпАП.

Варто зазначити, що однією з важливих особливостей адміністративної відповідальності є її тісний зв'язок з організаційно-управлінськими відносинами в суспільстві, які в цілому можна розглядати безпосереднім об'єктом посягання адміністративного проступку. Нормами особливої частини чинного КУпАП охоплені проступки, які до сфери управління не стосуються. Одним із таких є адміністративне правопорушення передбачене ст. 89 КУпАП «Жорстоке поводження з тваринами». Цей проступок за юридичною природою не є адміністративним, оскільки відносини, що охороняються названою вище нормою, не стосуються державного управління або місцевого самоврядування.

Виходячи з особливостей об'єктивної сторони, адміністративними проступками слід визнати тільки порушення правил, стандартів, нормативів, встановлених органами виконавчої влади та місцевого самоврядування, а також порушення вимог законів, контроль за виконанням яких покладено на органи виконавчої влади та місцевого самоврядування. Проте, ні КК України, ні КУпАП не передбачає відповідальність за порушення правил утримання та поводження з тваринами, які передбачені у Законі України «Про захист тварин від жорстокого поводження». В зв'язку з цим пробілом, останнім часом все частіше правниками звертається увага на недоречність дублювання норми, що передбачає відповідальність за жорстоке поводження з тваринами та

неврегулювання на законодавчому рівні питання відповідальності за порушення правил утримання та поводження з тваринами. Так, наприклад, Головка І. А. запропонувала назву ст. 89 КУпАП сформулювати як «Порушення встановлених правил поводження з тваринами». Такий текстувальний виклад норми адекватно відобразить її зміст та віднесення до адміністративних правопорушень у сфері охорони природи, використання природних ресурсів, охорони культурної спадщини.

Наразі, у парламенті зареєстровано проект закону «Про внесення змін до Кримінального кодексу України та Кодексу України про адміністративні правопорушення (щодо відповідальності за жорстоке поводження з тваринами та порушення правил їх утримання)». За словами авторів законопроекту (І. Фаріон, Р. Кошулинського та ін), документ покликаний удосконалити правові механізми регулювання захисту тварин від жорстокого поводження та дотримання правил їхнього утримання.

Законопроект пропонує чітко розмежувати: кримінальний відповідальності підлягає жорстоке поводження з тваринами, їхнє катування та умертвіння, а адміністративній — порушення правил утримання та поводження з тваринами.

Необхідність приведення положень Кримінального кодексу України та Кодексу України про адміністративні правопорушення у відповідність з положеннями Закону України «Про захист тварин від жорстокого поводження», який регулює відносини людини із тваринним світом відповідно до сучасних поглядів та європейських стандартів безумовно, є також важливим аргументом на користь внесення змін.

Статтю 89 Кодексу України про адміністративні правопорушення пропонується викласти у новій редакції:

«Стаття 89. Порушення встановлених правил утримання та поводження з тваринами, що виключають жорстокість

Порушення встановлених правил утримання та поводження з тваринами, що виключають жорстокість — тягнуть за собою накладення штрафу від дев'яти до двадцяти одного неоподатковуваного мінімуму доходів громадян.»

Таким чином запроваджується адміністративна відповідальність за порушення вимог Закону України «Про захист тварин від жорстокого поводження», яким визначено правила утримання тварин та правила поводження з тваринами, що виключають жорстокість (ст. 7). Так, відповідно до положень цієї статті Закону, умови утримання тварин повинні відповідати їх біологічним, видовим та індивідуальним особливостям. Умови утримання тварин повинні задовольняти їх природні потреби в їжі, воді, сні, рухах, контактах із собі подібними, у природній активності та інші потреби. Кількість тварин, що утримуються, обмежується

можливістю забезпечення їм умов утримання відповідно до вимог закону. Місце утримання тварин повинно бути оснащено таким чином, щоб забезпечити необхідні простір, температурно-вологісний режим, природне освітлення, вентиляцію та можливість контакту тварин із природним для них середовищем.

Як уявляється, доцільним є внесення змін до законодавства та нового текстуального викладу норми, який адекватно відобразить її зміст та віднесення до адміністративних правопорушень у сфері охорони природи, використання природних ресурсів, охорони культурної спадщини, а також врегулює питання адміністративної відповідальності за порушення правил утримання та поводження з тваринами.

ФАЄР Ю. Г.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
здобувач кафедри адміністративного та фінансового права

ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ ПРАВОВОЇ ПРИРОДИ ДЕРЖАВНО-СЛУЖБОВИХ ВІДНОСИН

Із вступом особи на державну службу виникають певні правові відносини між цією особою і державним органом, які регулюються чинним законодавством і, насамперед, цим Законом. Ці відносини називаються державно-службовими відносинами і вони характеризуються рядом особливостей, які дозволяють відмежувати їх від інших трудових відносин. Державно-службові відносини — це правовідносини, для яких застосовується виключно метод нормативного регулювання, тобто застосування законів і підзаконних нормативно-правових актів. Натомість, метод договірної регулювання, який є основним у трудовому праві, щодо державно-службових відносин застосовуватися не може, оскільки ці відносини виникають при реалізації публічного, а не приватного інтересу, тобто вони виникають у сфері функціонування державних органів та їхніх посадових осіб, стосовно яких діє принцип «дозволено тільки те, що передбачено законодавством». Стосовно методу договірної регулювання державно-службових відносин слід зазначити, що його частка є настільки незначною, що вона не може суттєво вплинути на їхню природу в цілому.

Державно-службові відносини — це «владовідносини», тобто їх учасники є юридично нерівними, оскільки однією із сторін завжди є державний орган або посадова особа — «суб'єкт призначення», якого наділено певними державно-владними повноваженнями щодо іншої